

MISSION CATHOLIQUE POLONAISE EN SUISSE

Katolicka Misja Polska w Szwajcarii

BIULETYN PARAFIALNY

Mgr Jan FRANIA

12, ch. des Falaises

1723 MARLY / FR

Tel. 037 / 46 44 59

C.C.P. Fribourg 17-976

KATOLICKIEJ MISJI POLSKIEJ

W SZWAJCARII

Bulletin Paroissial de la Mission Catholique Polonaise en Suisse

Nr. 5 / 220

Czerwiec

1987

Program nabożeństw:

7.VI. 87	BAZYLEA, Kościół francuski, Feierabendstr.	11.30
	GENEWA, Kościół św. Teresy-Champel, av. Peschier	9.15
	LOZANNA, Mont Olivet 19	18.00
	GNADENTHAL, Krankenhaus	11.00
	LUCERNA, Sentikirche, Baselstr.	17.00
	SCHWYZ, Kaplica OO. Kapucynów	14.00
	LOCARNO, Sta. Caterina	18.00
14.	BERN, Kościół św. Mikołaja z Flue, Ostring	10.15
	MARLY, Kaplica polska	11.00
	GNADENTHAL, Krankenhaus	11.00
	LUCERNA, Sentikirche, Baselstr.	17.00
	ZURYCH, Krypta kościoła Serca Jezusowego Wiedikon, Aentlerstr.	18.00
21.	WINTERTHUR-TCSS, NEngelsestr. 46	11.15
	GNADENTHAL, Krankenhaus	11.00
	LUCERNA, Sentikirche, Baselstr.	17.00
	ZUG, Kaplica Matki Boskiej	15.00
	LUGANO, Istituto Elvetico	18.00
28.	ZURYCH, Krypta kościoła Serca Jezusowego Wiedikon, Aentlerstr.	10.45
	WETTINGEN, Krypta kościoła św. Antoniego	18.00
	GNADENTHAL, Krankenhaus	11.00
	LUCERNA, Sentikirche, Baselstr.	17.00
5.VII.	GENEWA, Kościół św. Teresy-Champel, av. Peschier	9.15
	LOZANNA, Mont Olivet 19	18.00
	BAZYLEA, Kościół francuski, Feierabendstr.	11.30
	GNADENTHAL, Krankenhaus	11.00
	LUCERNA, Sentikirche	17.00
	SCHWYZ, Kaplica OO. Kapucynów	14.00
	LOCARNO, Sta. Caterina	18.00

Obchody i uroczystości:

W kilku ośrodkach polskiej emigracji w Szwajcarii odbyły się uroczyste obchody Święta Matki Boskiej Królowej Polski oraz kolejnej rocznicy uchwalenia Konstytucji 3 Maja.

W Zurychu uroczystości trzeciomajowe zorganizował Komitet Międzyorganizacyjny na czele z Tadeuszem Wojnarskim. Po uroczystej Mszy św. i wspólnym obiedzie, odbyła się akademія, której honorowym gościem był Tadeusz Chciuk - Celt, b. emissariusz Rządu RP oraz b. wicedyrektor Rozgłośni Polskiej Radia Wolna Europa. Specyficznego klimatu temu wieczorowi nadały występy zespołu Polanie oraz poetyckie deklamacje Pani Barbary Młynarskiej. Na sali - zgodnie już z wieloletnią tradycją - gościł Kiermasz Książki Polskiej SPK z wieloma ciekawymi nowościami wydawniczymi.

W Bernie, tamtejszy Klub Polski wraz ze Stowarzyszeniem Polskich Komitantów Koła Burgdorf - Solura, zorganizowały nasze narodowe święto w kościele Św. Mikołaja z Flue, gdzie Mszę św. celebrował ks. Kazimierz Sroczyński. Po niej, zgromadzono się na uroczystej akademii w czasie której wysłuchano ciekawego odczytu /w języku polskim/, naszego wypróbowanego przyjaciela, prof. dr. Leszła Rewesza na temat "Polaków w Związku Sowieckim i Węgrów w Siedmiogrodzie". W części artystycznej wystąpiła Pani Lucja Kącka, śpiewaczka opery gdańskiej i teatru w Lucernie, prezentując pięknym sopranem przy akompaniamencie Anny Kunz-Legockiej, utwory Chopina, Moniuszki i Szymanowskiego. Również i na tym spotkaniu nie zabrakło Kiermaszu Książki Polskiej z pokaznym zbiorem interesujących pozycji.

Także w Polskim Muzeum Historycznym w Muri obchodzono uroczystości trzeciomajowe Święto. Gospodarz Muzeum Pan Zygmunt Stankiewicz miał tego dnia zaszczyt gościć prof. dr. Z. Szkopiaka - członka Rządu RP na Obczyźnie. Swą obecnością zaszczycił również przybyłych Polaków prezydent gminy Muri-Gümligen, Pan R. Flückiger, który zwrócił się do zgromadzonych z krótkim acz serdecznym przemówieniem. Oprawę artystyczną wieczoru zawdzięczamy Państwu Kunz-Legockim, występującym na fortepianie i klarncie.

W kaplicy klasztoru w Mariastein jak co roku zebrali się Polacy z Bazylei i okolic na nabożeństwie majowym, które odprawił Rektor Katolickiej Misji Polskiej, Ks. Prałat Jan Frania, który wygłosił również piękne i wzruszające Słowo Boże.

W dniu 9 maja odbyło się w Rapperswilu staraniem tamtejszego Towarzystwa Przyjaciół Muzeum Polskiego sympozjum naukowe z okazji 85 rocznicy urodzin jednego z najwybitniejszych współczesnych filozofów, logików i znawców sowieckiej ideologii, prof. dra. dra h.c. ojca J.M. Bocheńskiego, byłego rektora Uniwersytetu we Fryburgu oraz Polskiej Misji Katolickiej w Szwajcarii.

Wśród przybyłych osobistości nie zabrakło dra Kurta Furglera, b. Ministra Rządu Federalnego, nota bene również studenta profesora Bocheńskiego, który wystąpił z "Kilkoma uwagami osobistymi o Jubilat". Z ciekawymi referatami wystąpili również kolejno: ks. Dariusz Gabler, autor biografii o Jubilacie, mówiący o "Życiu i dziele J.M. Bocheńskiego", dr. Jeanne Hersch, prof. filozofii Uniwersytetu w Genewie, mówiąca na temat "Ojciec Bocheński w naszych czasach", oraz dr. Hans Burkhard, prof. logiki na temat "Rozwój i stan logiki". Zamknięcie sympozjum dokonał sam dostojny Jubilat w "Słowie na zakończenie".

Przy tej okazji, przedstawiciel Rządu Polskiego w Londynie, p. F.M. Respond, odznaczył O. Bocheńskiego orderem Polonia Restituta.

20-lecie Poświęcenia Kaplicy w Marly.

26 kwietnia, mimo, że w wielu parafiach odbywały się pierwsze komunie św., dosyć licznie zebrali się Polacy w naszej kaplicy na mszy św., aby podziękować Panu Bogu za 20 lat istnienia naszej kaplicy w Marly. Rektor Misji, ks. prałat Frania, który odprawił uroczystą mszę św. wykazał w kazaniu, że dom Boży jest domem dzieci wspólnego Ojca Niebieskiego. W tej wspólnotce winniśmy się gromadzić i przewycięzać wszystko, co nas dzieli. Znakiem pojednania jest przekazywanie sobie znaku pokoju.

Nie powinno zdarzać się, co już zachodziło, że ktoś wyciągniętej do zgody ręki nie przyjmował.

Po mszy św., już tradycyjnie zgromadziliśmy się na wspólnym obiedzie w "Croix Blanche", gdzie ks. Rektor przywitał zebranych, podziękował za przybycie i za tradycyjne dary Klubu Polskiego w Bernie /200.- fr./ i ofiarę obecnego na sali KKP /1000.- fr./.

Bez większej reklamy minęła 25a rocznica naszego Biuletynu Parafialnego, którego pierwszy egzemplarz wyszedł w maju 1962.

W tych dniach otrzymałem anonimowy list z Bazylei, którego autor zarzuca m.i., że nie ma w Bazylei lekcji katechizmu dla dzieci polskich, przygotowujących się do pierwszej komunii św. "Bardzo dawno temu", bo w przedostatnim biuletynie z marca i kwietnia 1987 na stronie 7, można było przeczytać, "że na lekcje katechizmu, które zgodził się prowadzić katecheta, zgłosiło się "aż" jedno dziecko".

Pozwolę sobie poprosić, by osoby mające pretensje do Misji, względnie do mnie, miały odwagę podpisać się, aby ewentualne zarzuty otwarcie przedyskutować i wyjaśnić. Odwagi !

Polecamy pamięci w modlitwach

śp. Antoniego Źydzika, Dozwil

Tadeusza Sewerina, Arbon

R. i. p.

Dr. Ewa Hesse - Latarska
lekarz ogólny - dyplom A.M. w Łodzi i A.M. w Lausanne
ma przyjemność zawiadomić o otwarciu gabinetu
w CHESEAUX a/ Lausanne
rte. d'Yverdon 5 /nad pocztą/
tel. 91-46-31
dojazd: pociąg LEB Lausanne Chaudron - Cheseaux

Podziękowania

Tradycyjnym zwyczajem składamy za wszystkie dowody poparcia dla naszej Misji serdeczne Bóg zapłać ! i polecamy nasze potrzeby dalszej łaskawej pamięci i ofiarności.

TŁUMACZENIA
szybko i kompetentnie
angielski, francuski, niemiecki, hiszpański
RYSZARD KULCZYNSKI
członek Szwajcarskiego Stowarzyszenia
Tłumaczy (ASTI)
Bernstr. 138, 3072 Ostermundigen
Telefon 031/51 83 32

zernex ag

PACZKI DO POLSKI • PAQUETS EN POLOGNE •
• PAKETE NACH POLEN •

Ale Landstrasse 22
8002 Kirchberg (ZH)

Telefon: 01/715 55 28
Telex: 822648 fda.ch

Bank: SKA 8021 Zurich
Postcheck: 80-5857-7

Słowo Pasterskie Episkopatu Polski
o Postawie wiernych potrzebnej do przeżycia II Krajowego Kongresu Eucharystycznego

Umiłowani Bracia i Siostry w Chrystusie !

1. Przygotowujemy się do Kongresu Eucharystycznego.

Wkrótce nasze pokolenie będzie celebrować II Krajowy Kongres Eucharystyczny. Wielu z tych, którzy uczestniczyli w I Kongresie Eucharystycznym, jaki odbył się w Poznaniu w roku 1930, jeszcze żyje. Choć od I Kongresu dzieli nas duży odstęp czasu, to przecież treści eucharystyczne nie są obce naszemu pokoleniu. Religijność polska w swoim codziennym życiu ożywia się nieustannie Sakramentem Ołtarza. Także i wielkie uroczystości jak Tysiąclecie Chrztu Polski czy 600-lecie obecności Obrazu Jasnogórskiego, jakkolwiek wyrażały cześć dla Bogurodzicy, kierowały przeciw wiernych do źródła łask, do Eucharystii. Po prostu byliśmy wierni zasadzie: "przez Maryję do Chrystusa". Tak też czynimy i teraz. Okres przygotowawczy do II Kongresu Eucharystycznego rozpoczęliśmy uczczeniem Maryi przez Kongres Maryjny i Mariologiczny w Lublinie w roku ubiegłym. Matka Jezusowa towarzyszy nam nieustannie w drodze do swojego Syna. Zgromadzenia zakonne i wszyscy pielęgnowujący modlitwę zanoszą codziennie do Niej prośby o duchowe owoce zbliżającego się Kongresu. Pośród obecnego pokolenia wiernych w Polsce nie powinno zabraknąć nikogo, kto by choć przez chwilę ciszy nie zatopił się w adoracji Najświętszego Sakramentu, kto by nie przeżył uczestnictwa we Mszy świętej jako "Pamiętce" rodzącej Kościół, kto by nie medytował źródła biblijnych mówiących o Eucharystii, wyjaśniał Soboru Watykańskiego II i nauczania papieży, kto by wreszcie nie ukształtował osobistego stosunku do Ciała i Krwi Pańskiej jako do Pokarmu na życie wieczne.

Tak rozumiane duchowe przygotowanie do Kongresu doznaje wzmocnienia przygotowaniem do przyjazdu Ojca Świętego. Obecność Jana Pawła II od początku do końca Kongresu Eucharystycznego jest wydarzeniem zupełnie wyjątkowym w dziejach Kongresów Eucharystycznych. Oba te wydarzenia pragniemy zespolić w jednym nurcie nabożeństw. Eucharystia, zwłaszcza jej głębsze rozumienie przez najszersze kręgi wiernych, daje duchowy i nadprzyrodzony klimat do wielkiej narodowej modlitwy w łączności z Papieżem, który na ziemi przewodzi Kościołowi w miłości. On z kolei, Pierwszy Kapłan Kościoła katolickiego, sprawując liturgię Kongresu, przez Słowo i Ofiarę, mocą jedności jaka jest w Eucharystii będzie krzepił nasze siły do dalszego i skutecznego budowania Kościoła. Tak więc Kongres i Pielgrzymka mają się wzajemnie przenikać i ubogacać. Podstawowym celem Kongresu jest budowanie takiego Kościoła, który by w Chrystusie jaśniał czystością i świętością wiernych. Całe wydarzenie Kongresu trzeba widzieć w wymiarach religijnych, wtedy dopiero będzie można zrozumieć postawę służebną Kościoła wobec narodu i wobec świata.

2. Dlaczego "miłość do końca" ?

Dla każdego Kongresu dobiera się hasło, które albo wyraża stan pobożności, albo zapotrzebowanie na dobra, jakie Kościół w danej sytuacji czasu i miejsca pragnie przez Eucharystię osiągnąć. Z ogromnego bogactwa treści wybraliśmy stwierdzenie świętego Jana: "DO KOŃCA ICH UMIŁOWAŁ" /J 13, 1/, które wyraża miłość Pana Jezusa do swoich. Prawda ta ma być myślą przewodnią całego Kongresu.

Ktoś mógłby pomyśleć: miłość Chrystusa do ludzi jest tematem bardzo ogólnym, nie przylegającym do potrzeb naszej polskiej rzeczywistości. Tak jednak nie jest. Naznaczenie Kongresowi tematu miłości, jaką Chrystus adresuje do "swoich", jest sięgnięciem do samej istoty Eucharystii i Kościoła. Przypomnienie miłości, jaka jest w Chrystusie, ma być wyzwoleniem naszej miłości, drzemiącej w nas jako depozyt Stwórcy, "stworzenie z upragnieniem oczekuje objawienia się synów Bożych" /Rz 8, 19/. Na miłość należy odpowiedzieć miłością. Kościół nie może pełniej objawić się w świecie niż wtedy, gdy odpowiada miłością i to do końca. Jest to program maksimum a jednocześnie prawda elementarna. Tak, miłość, która od Boga przez Chrystusa przyszła na świat, ma się objawić w Kościele jako siła napędowa nowej cywilizacji. Ta prawda odniesiona do sytuacji Kościoła w Polsce wyraża się w potrzebie rewizji postaw moralnych: nawrócenia się ze złej drogi jednych, umocnienia na dobrej drodze drugich. Postulat rozbudzenia przez Kongres miłości oznacza dla wierzących chęć bycia solą ziemi i światłem w mroku /por. Mt 5, 13 n/.

3. Miłość i jej potrójny wymiar

Hasło naszego Kongresu staje się bardziej wyraziste i konkretne, gdy rozważymy kierunki, w jakich zmierza miłość będąca darem Bożym w człowieku. Zwraca się ona najpierw ku człowiekowi samemu, ku drugiemu człowiekowi i ku Bogu. Takie ujęcie miłości na jej trojkiej płaszczyźnie pozwala zbliżyć się całkowicie do spraw naszego codziennego życia. Chcemy to ukazać w ciągu trzech niedziel poprzedzających bezpośrednio rozpoczęcie Kongresu.

M i ł o ś ć s a m e g o s i e b i e, ale poprawna, nawet przy poczuciu grzeszności, to przede wszystkim uznanie w sobie dziecięstwa Bożego i niezbywalnej godności osoby ludzkiej. Godność osoby może być naruszona z zewnątrz przez innych, ale może być także naruszona od wewnątrz, przez samą osobę. Ten drugi wypadek interesuje nas bardziej. Tak jest niestety, że my sami potrafimy siebie pozbawić godności. Aby nie gubić się w licznych sposobach jej poniżenia, zwróćmy uwagę na jeden: alkoholizm. Nikt nie zaprzeczy, jak bardzo ten nałóg upadła człowieka, jak ogranicza osobową godność wielu naszych rodaków. Dlatego też niedzielę 24 maja poświęcimy rozważaniu tego zagadnienia. Postaramy się przekazać prawdę, że miłość jako dar Boży ma nas wyculić na strzeżenie tej świątyni Ducha Świętego, którą my sami jesteśmy. Na nadto

bronie przed sponiewieraniem zwykłej ludzkiej godności, co tak często zdarza się podczas pijaństwa.

M i ł o ś ć b l i ź n i e g o jest drugą odpowiedzią na miłość Chrystusa uobec-nioną w Eucharystii. I znów z szerokiego wachlarza problemów wybieramy jeden: sku-teczność pomocy charytatywnej w parafiach. Poświęcimy temu zagadnieniu nauczanie w niedzielę 31 maja. Trudno bowiem sobie wyobrazić, aby wspólnoty parafialne mogły celebrować radośnie Eucharystię w kongresowym świątce, jeśliby wpraw nie upewniły się, że każdy chory, biedny, cierpiący na terenie parafii ma zapewnioną troskę. Idzie o to, aby parafialne zespoły charytatywne stały się "dziełem" Kongresu, zaś praca ich była systematyczna i trwała właśnie jako odpowiedź na miłość Chrystusową do końca.

M i ł o ś ć d o B o g a - to trzeci kierunek, ku któremu ma dążyć odpowiedź naszej miłości. Wydaje się to oczywiste, gdyż miłość, pochodząca od Boga, do Niego wraca. Jest to także pierwsze przykazanie - "Będziesz miłował Pana Boga swego". Miłość jest najlepszą formą jednoczenia się z Bogiem. Chcemy umacniać naszą więź z Bogiem w niedzielę Zielonych Świąt, a więc 7 czerwca. Chcemy wejść w Kongres Eucharystyczny pojednani z Bogiem, a więc w stanie łaski. Nie ma jednak pojednania z Bogiem bez pojednania z bliźnim: "... zostaw swój dar przed ołtarzem, a najpierw idź i pojednaj się z bratem twym" /Mt 5, 24/. Ma to być niedziela jednania: w rodzinie, w sąsiedztwie, w zakładach pracy i szkołach - wszędzie tam, gdzie będzie człowiek związany wiarą, uczuciem, postawą z dziełem II Kongresu Eucharystycznego.

Bracia i Siostry, ze względu na miłość Bożą wejdźmy w czas Kongresu z żywą miłoś-cią bliźnich, z szacunkiem dla przeciwników, z wyrozumiałością dla wrogów, o ile takich mamy. Będzie to zastosowanie praktyczne miłości do Boga. Pamiętajcie: praw-dziwa miłość nigdy nie przegrywa! Uczy nas tego Maryja, Królowa Polski, szczegól-nie obecna wśród nas w swoim Jasnogórskim Obrazie. Uczy nas miłości w swoje święto 3 maja, ale i przez cały miesiąc maj.

+ + +

Ojciec Święty przewodząc Kongresowi Eucharystycznemu niewątpliwie przypomni nam "miłość do końca", która znajduje potwierdzenie w życiu. W Lublinie, przez udzie-lenie sakramentu kapłaństwa, wskaże nam miłość dającą się w służbę Eucharystii; w Tarnowie, przez beatyfikację Karoliny Kózkówny, ukaże przykład czystego ukochania własnej godności; w Krakowie ujawni miłość błogosławionej królowej Jadwigi w postu-dze narodów; w Szczecinie, przez podkreślenie sakramentu małżeństwa, zwróci uwagę na miłość rodzącą życie; w Gdańsku, przez Szafowanie sakramentu chorych, dozna

wyniesienia miłości w cierpieniu, a podczas spotkania z młodzieżą - ufną miłość do narodu; w Częstochowie przypomni nieustanną miłość Bogurodzicy; w Łodzi, w obec-ności dzieci przygotowanych do I Komunii świętej, podkreśli zapewne miłość do Chrystusa rodzącą się w niewinności; w Warszawie, przez beatyfikację biskupa Kozala, męczennika obozu koncentracyjnego, i rozesłanie misjonarzy, ukaże miłość apostołską ciągle odważnego Kościoła.

Umiłowani Bracia i Siostry! Ufni, że II Krajowy Kongres Eucharystyczny w Polsce będzie nie tylko wydarzeniem historycznym, ale będzie siłą pobudzającą moralne odrodzenie narodu przez miłość Chrystusa, szczególnie w darze Eucharystii - z serca Nam błogosławimy.

Warszawa, 25 kwietnia 1987 r.

Podpisali: Biskupi z Rady Głównej
Episkopatu Polski

Karolina Kózkówna - Polaka Goretti

Karolina Kózka zmarła młodo w obronie dziewictwa, ur. 2.VIII.1898 we wsi Wał-Ruda w diecezji tarnowskiej, w wielodzietnej rodzinie wieśniaczej. Wychowana w atmosferze głę-bokiej religijności zarówno domu rodzinnego jak i środowiska, pozostawała pod szczegó-lnym wpływem swego wuja Franciszka Borzęckiego, prawdziwego animatora religijności we wsi. W życiu duchowym Karoliny ważną rolę odegrał miejscowy proboszcz ks. Wł.Men-drala, który świadomie wiązał ją w życie tworzącej się wówczas parafii /powstałej w 1913 r./ W 1906 r. rozpoczęła naukę w szkole podstawowej. Okazała wielkie zdolności, pracowitość i obowiązkowość. Ukończyła ją w 1912 r. Później uczęszczała jeszcze na tzw. naukę dopełniającą - trzy razy w tygodniu. Dokładnie w pół roku po otrzymaniu sakramen-tu bierzmowania ujawnił się prawdziwy heroizm wewnętrzny Karoliny. Dnia 18.XI.1914 r. wyprowadzona siłą przez żołnierza rosyjskiego do lasu, zmarła tu na skutek zadanych jej ran i upływu krwi.

Tragedia jej śmierci nie miała ludzkich świadków. Ciało Karoliny znaleziono dopiero 4.XII.1914 r. Było poranione i wykrwawione, ale z dochowanymi znakami dziewictwa. Licznie zgromadzona ludność okoliczna brała udział w pogrzebie z nieukrywanym prze-ekonaniem, że uczestniczy w pochowaniu dziewiczej męczennicy. Biskup ordynariusz ks. Leon Wałęga polecił, aby nagrobny pomnik Karoliny umieszczono nie na cmentarzu, ale przy kościele, aby wszystkim przypominał jej bohaterską walkę o dochowanie cnoty i wierności Bogu. Już za życia powszechnie uważano Karolinę za duszę wybraną przez Boga. Znający ją twierdzili, że przerastała swoje otoczenie. Wszyscy byli pod urokiem jej życia nadzwyczaj pobożnego i jej niezwyklej wrażliwości na wszelkie potrzeby drugich. W swoim środowisku była apostołką życia zgodnego z wiarą i przykazaniami. Jej miłość bliźniego była wielkiej miary. Do apostołatu dobra zachęcała i przygotowywała innych. Czas wolny najchętniej poświęcała rodzeństwu i dzieciom z sąsiednich domów, ucząc je katechizmu. Ludziom starszym i chorym czytywała pisma religijne i oddawała różne po-sługi. Życie Karoliny, podobne jak jej rodziny i bliskich, było "bogate w miłość i radość, a równocześnie ciche i niezauważalne". Jedynym jej pragnieniem było całkowite, w dozgonnym dziewictwie poświęcenie się na służbę Bogu i ludziom potrzebującym pomocy. Zaraz po śmierci modlono się o jej wstawiennictwo. Dnia 18.VI.1916 r. poświęcono pom-nik ku czci Karoliny. W dniu 18.XI.1917 r. przeniesiono ciało z cmentarza grzebalnego na cmentarz przykościelny. Była to uroczystość, w której uczestniczył sam ks.bp Leon Wałęga i ponad 20 księży. Przygotowywany od 1963 r. proces informacyjny przeprowadzo-no w latach 1965 do 1967 w Tarnowie. Dnia 4.VI.1981 r. wprowadzono sprawę do Kongre-gacji dla Spraw Świętych. W dniu 6.X.1981 r. dokonano drugiej ekshumacji zwłok i do-kładnego badania kości. Stwierdzono wówczas ubytki w kościach czaszki, złamane żebro i palec, co pozwoliło na wyciągnięcie wniosku, że było to "obrażenie za życia". W 1983 r. opracowano pozycję dotyczącą męczeństwa Karoliny, a dnia 30.VI.1986 r. Papież Jan Paweł II podpisał - przygotowany przez Kongregację - dekret męczeństwa.

KIERMASZ KSIĄŻKI POLSKIEJ SPK
Adres pocztowy: Halszka Vincenz
Postfach
8062 Zürich

Telefon 01 312.30.56

D. Beauvois, Polacy na Ukrainie
1831-1863 30.60

Z. Błażyński, Mówi Józef Światła 20.50

J. Dzieduszycki,
Trzy lata wykreślone z życia 12.50

Grudzień 1970 /Kalendarium
wydarzeń. Gdańsk, Gdynia,
Szczecin, Łódź/, fotografie 39.80

M. Heller i A. Niekricz, Utopia
u władzy, historia Związku
Sowieckiego, tom I 18.40

M. Hłasko, Piękni, dwudziestoletni 18.60

J.I. Kraszewski, Królowa Jadwiga 4.90

Przyjmujemy prenumeraty pism wydanych w wolnym świecie i zamówienia książek.

J. Kropiwnicki, Zapis protestu 11.70
"...w kilkanaście dni po zrealizowaniu amnestii 1983 roku do Zakładu Karnego w Barczewie przywieziono kolejnymi transportami..."

J. Uttea, Święci i błogosławieni
polscy 8.50

K. Flater-Zyberk
W obronie Polaków w ZSRR 3.30

A. Rnsenbusch, Kto prosi? ruskie? 25.--

U.T. Hostworowski, Zaraz po wojnie 12.30

J.M. Rymkiewicz, Żmut 27.--

N. Sadunaitė, Pamiątnik 7.75

S. Sobotkiewicz, Syn człowieczy
Opowieść biblijna 19.30

J. Trznadel, Hańba domowa 30.60

M. Tymowski, J. Kieniewicz,

J. Holzer, Historia Polski 31.20

ANDRZEJ ROSIEWICZ

wystąpi wkrótce w Szwajcarii z nowym programem
rozrywkowym

18 czerwca o godz. 20.00: Zürich

Kirchgemeindesaal "Paulus", Scheuchzerstr. 182-184 przy Milchbuckstr.

19 czerwca o godz. 20.00: Bern

"La Prairie", Dreifaltigkeitskirche, Taubenstr. 4 Saal III

21 czerwca o godz. 20.00: Genève

sala koncertowa Institut Jaques Dalcroze, rue de la Terrasierre, 44

26 czerwca o godz. 20.00: Basel

sala parafialna Paroisse du Sacré-Coeur, Feierabendstr. 68

Wstęp - na pokrycie kosztów: Fr. 15.-

Sprzedż biletów przy wejściu na salę od godz. 19.00

PROSIMY POWIADOMIC ZNAJOMYCH